

Biskupské svěcení

a uvedení do služby

diecézního biskupa

Stanislava Příbyla, CSsR

Litoměřice

Katedrála sv. Štěpána • 2. března 2024 • 11 hodin

Slovo úvodem

Draží přátelé, bratři a sestry,

vítám Vás v naší litoměřické Svatoštěpánské katedrále a zdravím Vás ve jménu Páně při biskupském svěcení nově jmenovaného diecézního biskupa Mons. Stanislava Příbyla, CSsR.

V posledních 35 letech se zde konsekrační slavnost konala několikrát. V roce 1989 byl na biskupa vysvěcen Mons. Josef Koukl, v roce 2004 Mons. Pavel Posád, třetí biskupské svěcení v tomto období bylo v roce 2008 a dnes je čtvrté pro 21. litoměřického biskupa otce Stanislava.

Katedrála, v níž jsme shromážděni, je matkou všech chrámů diecéze. Je krásná a přívětivá svým barokním slohem, avšak nemůže do posledního detailu charakterizovat celý pastorační terén severočeské diecéze. Katedrální prostor vyniká svou jedinečností, krom jiného i tím, že je zde umístěna biskupská katedra.

Litoměřická diecéze zasahující do pěti krajů ČR, jako součást české církevní provincie, zase vyniká svou pestrostí přírody i dramatem dějin. Nový sídelní biskup přichází do „kamenolomu“, ale i do „zahrady“. Nelze se však domnívat, že bude ustanoven mistrem kameníkem, ani vrchním zahradníkem.

Dnes se pro nás, pro všechny diecézány, stane nejvyšším duchovním pastýřem. Biskupským svěcením mu Kristus svěruje plnost kněžství. Nynější jeho pastýřská služba s sebou nese krásu vyvolení, ale i jeho odpovědnosti. Prosím, pamatujme na něho ve svých modlitbách.

+ Jan Baxant, apoštolský administrátor

Organizační pokyny

Prosíme, dbejte pokynů pořadatelů, abychom společně přispěli k důstojnému průběhu slavnosti biskupského svěcení a uvedení do úřadu diecézního biskupa.

Vypněte si své mobilní telefony. Nerušte své okolí před slavností a v jejím průběhu nepatřičným či hlučným chováním.

Po dobu bohoslužby je k dispozici zdravotní služba. V případě jakéhokoli problému se obraťte na nejbližšího pořadatele.

Buďte ohleduplní ke starším a nemocným osobám. Pokud je třeba, uvolněte jim místo k sezení.

Během bohoslužby nepořizujte ani fotografie, ani videozáznamy. K tomu jsou určeni oficiální fotografové. Všechny fotografie a videozáznamy budou k dispozici na internetových stránkách Biskupství litoměřického (dltm.cz), v archivu TV Noe (tvnoe.cz) a na webu Člověk a víra (clovekavira.cz).

Svaté přijímání bude podáváno před oltářem rodině a VIP osobám. Před oltářem vpravo osobám s bezlepkovým omezením. V katedrále a před katedrálou bude podáváno na různých místech. Přítomnost podávajícího bude viditelně označena.

Po výzvě jáhna: „Jděte ve jménu Páně,“ bude následovat liturgický průvod z katedrály. Všichni, prosíme, zůstaňte na svých místech.

Po mši svaté bude nově vysvěcený biskup, poté co v biskupské rezidenci odloží liturgický oděv, k dispozici věřícím přibližně 20 minut k osobnímu setkání před katedrálou, kde je pro všechny připraveno občerstvení.

Pro ty, kdo obdrželi písemnou pozvánku, na kterou odpověděli, je připraveno pohoštění v Kulturním domě Litoměřice (Na Valech 2028) a v Hradu Litoměřice (Tyršovo náměstí 68), kam je třeba od katedrály dojít pěšky za pomoci pořadatelů.

Životopis

21. biskupa litoměřického

Mons. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR se narodil 16. listopadu 1971 v Praze – Strašnicích. Vystudoval Střední průmyslovou školu zeměměřickou. Po maturitě nastoupil do noviciátu v polské Lubaszowé (1990–1991) a následně složil řeholní sliby v kongregaci redemptoristů. V letech 1991–1996 studoval na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy a zároveň absolvoval formaci v pražském Arcibiskupském semináři. Po vysvěcení na kněze v roce 1996 byl farním vikářem na Svaté Hoře (1996–1999) a farářem tamtéž (1999–2008). V letech 2002–2011 zastával úřad provinciála Pražské provincie redemptoristů.

V roce 2004 se stal prezidentem Arcidiecézní charity Praha. Tuto funkci zastával do konce roku 2008.

Mezi lety 2009 a 2016 byl generálním vikářem litoměřické diecéze. Od 1. října 2016 působí jako generální sekretář České biskupské konference; vede sekretariát této organizace zastřešující činnost katolické církve v ČR a mluví za ni v médiích.

V roce 2012 získal na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze licenciát z teologie a v roce 2014 tamtéž doktorát z teologie. V roce 2019 dokončil magisterské studium na Fakultě sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem v oboru finance a management. V současné době se na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy věnuje studiu dějin výtvarného umění se zaměřením na osobnost třetího pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna.

V letech 2014–2024 byl administrátorem farností Horní Police, Jezvé a Žandov v litoměřické diecézi. Za jeho působení se podařilo uskutečnit celkovou rekonstrukci poutního místa v Horní Polici.

Mezi jeho oblíbené činnosti patří hudba, především hra na varhany, a fotografování. Komunikuje na různých úrovních polsky, německy, anglicky, italsky a francouzsky.

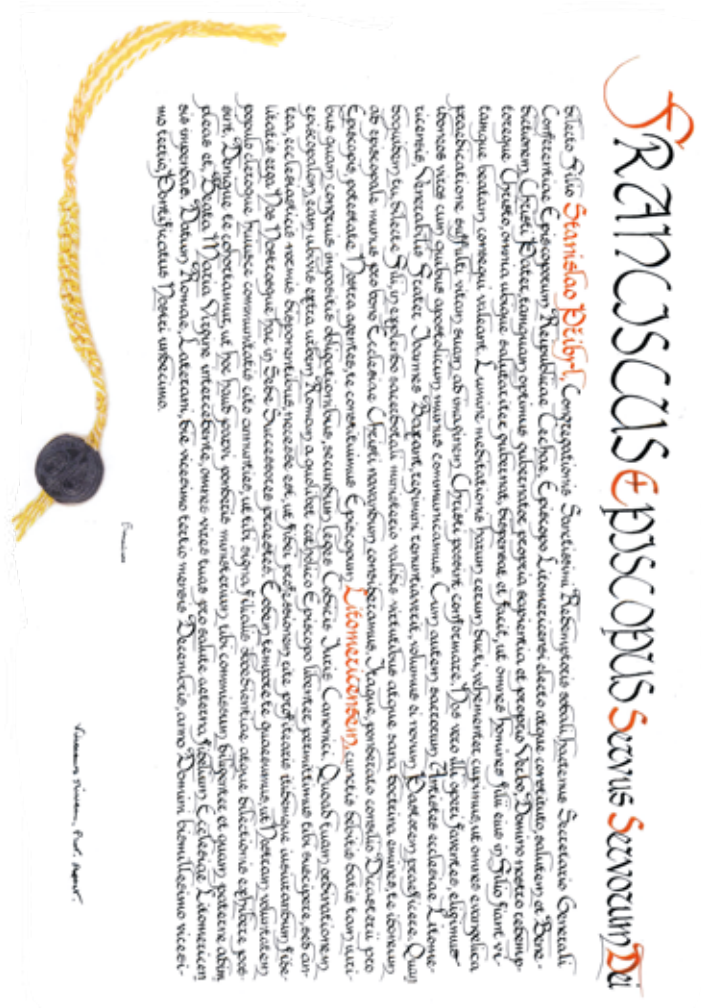
Jmenovací bula

FRANCISCUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI dilecto Filio **Stanislao Přibyl**, Congregationis Sanctissimi Redemptoris sodali, hactenus Secretario Generali Conferentiae Episcoporum Reipublicae Cechae, Episcopo Litomericensi electo atque constituto, salutem et Benedictionem.

Christi Pater, tamquam optimus gubernator propria sapientia et proprio Verbo, Domino nostro redemptoreque Christo, omnia ubique salutariter gubernat, dispensat et facit, ut omnes homines filii eius in Filio fiant vitamque beatam consequi valeant. Lumine meditationis harum rerum ducti, vehementer cupimus, ut omnes evangelica praedicatione suffulti vitam suam ad imaginem Christi possint conformare. Nos vero illi operi faventes, eligimus idoneos viros cum quibus apostolicum munus communicamus. Cum autem sacrorum Antistes ecclesiae Litomericensis, Venerabilis Frater Ioannes Baxant, regimini renuntiaverit, volumus ei novum Pastorem praeficere. Quandoquidem tu, dilecte Fili, in explendo sacerdotali ministerio validis virtutibus atque sana doctrina emines, te idoneum ad episcopale munus pro bono Ecclesiae Christi navandum consideramus. Itaque, ponderato consilio Dicasterii pro Episcopis, potestate Nostra agentes, te constituimus Episcopum **Litomericensem**, cunctis debitis datis tam iuribus quam congruis impositis obligationibus, secundum leges Codicis Iuris Canonici. Quoad tuam ordinationem episcopalem, eam ubivis extra urbem Romam a quolibet catholico Episcopo libenter permittimus tibi suscipere, sed antea, ecclesiasticis normis disponentibus, necesse est, ut fidei professionem rite profiteris itidemque iusiurandum fidelitatis erga Nos Nostrosque hac in Sede Successores praestes. Eodem tempore te quaesumus, ut Nostram voluntatem populo cleroque huiusce communitatis cito annunties, ut tibi signa filialis oboedientiae atque dilectionis exhibere possint. Denique te cohortamur, ut hoc haud parvi ponderis ministerium tibi commissum diligenter et quam paterne adimpleas et, Beata Maria Virgine intercedente, omnes vires tuas pro salute aeterna fidelium Ecclesiae Litomericensis impendas.

Datum Romae, Laterani, die vicesimo tertio mensis Decembris, anno Domini bismillesimo vicesimo tertio, Pontificatus Nostri undecimo.

FRANCISCUS PP.

Eucharistická slavnost

Hlavní světitel

Mons. Jan Graubner,
arcibiskup-metropolita pražský,
primas český,
předseda České biskupské konference

Spolusvětitelé

Mons. Jan Baxant,
emeritní biskup litoměřický
Mons. Gregor Maria Hanke OSB,
biskup eichstättský

Kazatel

Christoph kardinál Schönborn OP,
arcibiskup vídeňský

Doprovázející kněží

P. Jan Hrubý,
farní vikář Římskokatolické farnosti –
děkanství Kadaň

P. David Horáček, CSsR,
administrátor Římskokatolické farnosti
u kostela Nanebevzetí Panny Marie
Příbram – Svatá Hora

Koncelebranti

arcibiskup Jude Thaddeus Okolo,
apoštolský nuncius v České republice
čeští, moravští a zahraniční biskupové
kněží z domova i ze zahraničí

Hlavní ceremoniář

R. Diac. Vojtěch Mátl

Pomocní ceremoniáři

Miloslav Marek
Matouš Marek

Jáhni

Michael Koudelka
Michal Olekšák
Luděk Téra

Lektoři

sr. Augustina Vrzalová, OPraem,
převorka kláštera v Doksanech
Alexandr Vondra, europoslanec

Asistence

bohoslovci Arcibiskupského semináře v Praze
ministranti litoměřické diecéze

Zpěv a hudební doprovod

Vepřekův smíšený sbor

členové Svatohorského chrámového sboru

Collegium hortense
a Žesťové kvarteto Hudby Hradní stráže
a Policie České republiky,
dirigent plk. Jan Zástěra

Capella Ornamentata,
umělecký vedoucí Richard Šeda

spojené sbory litoměřické diecéze

Ivana Kylarová, Pavel Šmolík, Jaroslav Tůma,
Martin Bernreuther – varhany

řídí Pavel Šmolík

Liturgický průvod vychází z biskupské rezidence.

Při vstupu liturgického průvodu zní slavnostní hudba pro varhany a žestě.

Všichni povstanou.

Při vstupu biskupů do katedrály se zpívá starobylý hymnus „Ecce sacerdos magnus“ v českém překladu, k němuž v roce 1970 zkomponoval hudbu Karel Bříza (1926–2001). Tímto zpěvem je vítán Kristus, jediný velekněz křesťanů, který přichází dprostřed svého lidu v osobě biskupa.

Ejhle, kněz veliký, jenž ve dnech svých líbil se Bohu, a byl shledán mužem spravedlivým, a v čase hněvu stal se prostředníkem. Nebyl nalezen podobný jemu, jenž by šetřil tak zákona Nejvyššího. Proto dal mu Pán, jak byl přísahal, aby vzrostl v národ jeho. Požehnání všech národů dal jemu Hospodin, a Boží zaslíbení snesla se na hlavu jeho. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož byla na počátku i nyní i vždycky až na věky věků. Amen.

Poté všichni zpívají píseň:

Ach, můj nejsladší Ježíši

(Kancionál č. 301, Tx N~ : Holan 1693)

1. Ach, můj nejsladší Je - ží - ši, ty
zdroj bla - ha ply - ne v hojnosti mně

dár - ce ži - tí mé - ho, Můj Pa - ne,
z hlubin srd - ce tvé - ho.

věc - ná lá - ska tvá vše - ži - ví, za - cho -
vá - vá a ze všech tvo - rů nej - ví -
ce nám mi - los - tí svých dá - vá.

2. Tys přišel, abys zachránil / ty ovce, které hynou, / a krvi platíš velký dluh, / který byl jejich vinou. / Kam zbloudily od tvé cesty, / tam za nimi přicházíš / a nástrahy všech nepřátel / mocí své lásky maříš.
3. Má láska, na kříž přibitá / i ranami mých hříchů, / ty stále ke mně promlouváš; / dost nebude mých díky / za kříž, to světlo v temnotách, / jež život znovu vrací, / za každý den tvé štědrosti, / jež z tvých ran vykrvácí.

4. *To však ti ještě nestačí, / chceš nadto dávat
Otcí / i bolest ducha s krví svou / a zůstat bez
všech posil; / být od něho též opuštěn /
ve svém posledním boji, / říct Dokonáno!
před Matkou, / jež blízko kříže stojí.*

Vstupní antifona

*Duch Páně je nade mnou:
pomazal mě a poslal mě,
abych přinesl chudým radostnou zvěst
a uzdravil ty, kdo mají zraněné srdce.*

Biskup hlavní světitel zahájí mši svatou
znamením kříže:

Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého.

Všichni:

Amen.

Biskup hlavní světitel:

Pokoj Kristův ať je s vámi.

Všichni:

Is tebou.

Mons. Jan Baxant přivítá a pozdraví přítomné.

Poté následuje představení svěcence; ten
v doprovodu dvou asistujících kněží P. Jana
Hrubého a P. Davida Horáčka, CSsR předstoupí
před biskupa hlavního světitele a pozdraví jej
úklonou. P. Jan Hrubý osloví biskupa hlavního
světitele těmito slovy:

*Nejdůstojnější Otče, diecéze litoměřická Vás
žádá, abyste posvětil kněze Stanislava Příbyla
k biskupské službě.*

Biskup hlavní světitel se ho zeptá:

Máte apoštolské pověření?

On odpoví:

Máme.

Biskup hlavní světitel vyzve:

Ať je přečteno.

Všichni usednou.

Když se přítomným konzultorům i všem ostatním
ukáže pověřující listina (jmenovací bula), přečte
její text nejprve latinsky probošt Katedrální
kapituly u sv. Štěpána Jiří Hladík, OCr a poté česky
děkan této kapituly Karel Havelka:

*FRANTIŠEK, BISKUP, SLUŽEBNÍK SLUŽEBNÍ-
KŮ BOŽÍCH, milovanému synu Stanislavu
Příbylovi, členu Kongregace Nejsvětějšího
Vykupitele, dosud generálnímu sekretáři
České biskupské konference, vyvolenému
a ustanovenému za biskupa litoměřického,
pozdrav a požehnání.*

*Kristův Otec jako ten nejlepší vládce vlastní
moudrostí a vlastním Slovem, naším Pánem
a Vykupitelem Kristem, všechno všude prospěš-
ně řídí, uspořádává a koná tak, aby se všichni
lidé v Synu stali jeho syny a dcerami a mohli do-
sáhnout blaženého života. Vedeni světlem rozjí-
mání o těchto skutečnostech velmi toužíme, aby
všichni, kteří se opírají o poselství evangelia,
mohli svůj život utvářet podle obrazu Krista. My
pak, protože podporujeme toto dílo, vybíráme si
vhodné muže, s nimiž tento apoštolský úkol sdí-
líme. Protože dosavadní duchovní představený
litoměřické církve, ctihodný bratr Jan Baxant,
z jejího vedení odstoupil, chceme jí postavit do*

čela nového pastýře. Jelikož ty, milovaný synu, v plnění kněžské služby vynikáš vhodnými ctnostmi a zdravou naukou, domníváme se, že jsi způsobilý k tomu, abys biskupskou službu vykonával pro dobro církve Kristovy. Proto po zvážení názoru Dikasteria pro biskupy, z výkonu své moci ustanovujeme tě **litoměřickým** biskupem, dáváme ti všechna náležitá práva a ukládáme patřičné závazky podle zákonů Kodexu kanonického práva. Pokud se týče tvého biskupského svěcení, rádi svolujeme, že ho můžeš přijmout kdekoliv mimo město Řím od libovolného katolického biskupa. Předtím ovšem, jak stanoví církevní předpisy, je nutné, abys řádně složil vyznání víry a rovněž přísahu věrnosti nám a našim nástupcům na tomto apoštolském stolci. Současně tě žádáme, abys naši vůli neprodleně oznámil lidu a kléru tohoto společenství církve, aby ti mohli projevit významní poslušnosti a lásky synů a dcer. Nakonec tě vybízíme, abys tuto nesmírně závažnou službu, která ti byla svěřena, plnil pečlivě a otcovsky a na přímluvu blahoslavené Panny Marie všechny své síly nasazoval pro věčnou spásu věřících litoměřické církve.

Dáno v Římě, v Lateráně, dne 23. prosince, Léta Páně 2023, v jedenáctém roce našeho pontifikátu.

PAPEŽ FRANTIŠEK

Po jejím přečtení všichni odpoví:

Bohu díky.

Bula se pak odevzdá kancléři Biskupství litoměřického Jakubu Myšíčkovi k uložení do archivu Biskupství.

Všichni povstanou.

Následuje chvalozpěv „Sláva na výsostech Bohu“ (Ordinárium Karla Břízy):

Sláva na vý-sos-tech Bo - hu.
 A na ze-mi po - koj - li-dem do-bré
 vŭ - le. Chvá - lí - me - tě. Ve-le-bí -
 me - tě. Kla - ní-me se - ti. Os-la-vu-je -
 me - tě. Vzdá - vá-me ti dí-ky pro tvou
 ve-li - kou slá-vu. Pane a Bože, ne-bes - ký
 Krá - li, Bo - že Ot - če vše - mo - hou - cí.
 Pa - ne, jed - no - ro - ze - ný Sy - nu,
 Je - ží - ši Kris - te. Pane a Bože,

Vstupní modlitba

Přednáší ji biskup hlavní světitel.

Modleme se:

Bože, ty ve své nevýslovné štědrosti chceš svého služebníka, kněze Stanislava, dnes postavit do čela své církve v litoměřické diecézi; dopřej mu, ať dobře vykonává své poslání biskupa, aby tebou veden vedl svěřený lid slovem i příkladem. Skrze tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Všichni:

Amen.

Všichni usednou.

Be-rán-ku Bo-ží, Sy-nu Ot-ce.
Ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, smi-luj
se nad ná-mi. Ty, kte-rý sní-máš
hří-chy svě-ta, přij-mi na-še pros-by.
Ty, kte-rý se-díš po pra-vi-ci Ot-ce,
smi-luj se nad ná-mi. Ne-boť ty je-di-ný
jsi sva-tý, ty je-di-ný jsi Pán.
Ty je-di-ný jsi svr-cho-va-ný,
Je-ží-ši Kris-te. Se Sva-tým Du-chem
ve-slá-vě Bo-ha Ot-ce. A-men.

Bohoslužba slova

1. čtení Iz 61,1-3a

Čte sestra Augustina Vrzalová, převorka klášteřa premonstrátek v Doksanech.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Duch Pána, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmouceným na Siónu dát věnec místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Bohu díky.

Mezizpěv Žl 89(88), 21-22.25+27

Zpívá choralista od ambonu.

Odpověď:

Na - vě - ky chci zpí - vat
o Hos-po - di - no - vých mi - los - tech.

*Nalezl jsem Davida, svého služebníka,
pomazal jsem ho svým svatým olejem,
pevně ho drží má ruka
i mé rámě ho posiluje.*

Opakuje se odpověď.

*Má věrnost a láska ho budou provázet,
ve jménu mém zmohutní jeho síla.
On mě bude vzývat: Ty jsi můj otec,
můj Bůh a skála mé spásy.*

Opakuje se odpověď.

2. čtení 1 Tim 4,12-16

Čte Alexandr Vondra, europoslanec.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný!

Nikdo tě nesmí podceňovat proto, že jsi mladý. Naopak: buď pro věřící vzorem v řeči i v chování, v lásce, ve víře a v čistotě. Než přijdu, věnuj se čtení, napomínání, vyučování. Nenech v sobě ležet ladem Boží dar, který ti byl dán prorockým vnuknutím a vzkládáním rukou starších. Vezmi si to k srdci a v tom žij, aby tvé pokroky byly všem zřejmé. Dávej si pozor sám na sebe i na to, čemu učíš. Buď v tom vytrvalý. Když si tak budeš počínat, povede to ke spásě jak tebe, tak tvé posluchače.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Bohu díky.

Když jáhen zvedne evangeliář, všichni povstanou.

Všichni stojí.

Zpěv před evangeliem Jan 10,14

Odpověď:

Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy.

*Já jsem dobrý pastýř, praví Pán,
znám své ovce a moje ovce znají mne.*

Opakuje se odpověď.

Kniha evangelií je slavnostně přenášena
z oltáře na ambon.

Evangelium Jan 21,15-17

Čte jáhen Michael Koudelka.

Jáhen:

Pán s vámi.

Všichni:

I s tebou.

Jáhen:

Slova svatého evangelia podle Jana.

Všichni se znamenají malým křížem na čele,
ústech a na prsou a přitom říkají:

Sláva tobě, Pane.

Jáhen:

*Když se Ježíš ukázal svým učedníkům a pojedli,
zeptal se Šimona Petra: „Šimone, (synu) Janův,
miluješ mě více než ti zde?“*

Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“

Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“

Podruhé se ho zeptal:

„Šimone, (synu) Janův, miluješ mě?“

Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“

Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“

Zeptal se ho potřetí:

„Šimone, (synu) Janův, miluješ mě?“

Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal:

*„Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš
všechno – ty víš, že tě miluji.“*

Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce!“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Chvála tobě, Kriste.

Jáhen pozvedne evangeliář a za zpěvu odpovědi
ho přináší hlavnímu celebrantovi, který ho políbí
a požehná jím shromáždění.

Odpověď:

Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy.

Všichni usednou.

Homilie

Pronáší ji kardinál Christoph Schönborn OP,
arcibiskup vídeňský.

*Milý svěcenče otče Stanislave,
vážený pane nuncie,
milý pane arcibiskupe Graubnere,
milí spolubratři v biskupské službě, kněží,
řeholníci a řeholnice,
a především milí věřící, bratři a sestry,
a zvláště pak nejbližší příbuzní nově
jmenovaného biskupa!*

*„Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě
slyšeli“ (Lk 4,21).*

*Těmito slovy začíná Ježíš v synagoze v Nazaretě
svůj výklad úryvku, který on sám právě přečetl
ze svitku knihy proroka Izaiáše.*

Toto „dnes“ platí také v dnešní den. Dnes se naplňuje toto slovo! Neboť dnes budeš ty, milý spolubratře Stanislave, Ježíšem přijat do jeho zvláštní služby. Biskupským svěcením budeš přijat do společenství Ježíšových následovníků, apoštolů; pro dnešek, ale zasazený do dlouhých a rozmanitých dějin.

*Vzkládáním rukou a pomazáním Duchem Svatým budeš přijat do sboru biskupů a skrze **successio apostolica** dostaneš podíl na jedněch velkých dějinách. Je to už samo o sobě něco jedinečného, že budeš patřit do této dvoutisícileté posloupnosti apoštolů. Existuje nějaká srovnatelná instituce, která by, přes všechny historické proměny a zvraty, vykazovala takovou kontinuitu?*

Budeš biskupem diecéze, která vznikla před téměř 370 lety, ve městě, které v příštím roce oslaví 800 let od svého založení. Budeš biskupem diecéze, která má pohnuté dějiny, v nichž se zrcadlí dramata českých a evropských dějin. Zmíním jen husitské války, napětí v době reformace, katolicko-habsburskou protireformaci, k tomu navíc národnostní otázka mezi českým a německým obyvatelstvem, která se od 19. století stále vyostřovala, až k tragédii 20. století, nacistické nadvládě a následnému vyhnání těch, kteří mluvili německy. A nakonec komunistická diktatura s pronásledováním církve. A uprostřed těchto všech dramát úděl židovského obyvatelstva, jeho diskriminace, vyhnání, pogromy, a nakonec šoa jako nepochopitelné zlo.

Napříč všemi těmito osudy se lidé snažili žít jako lidé a křesťané, uskutečňovat Izaiášovo proroc-

*tví **dnes**, v dnešku svého každodenního života, „zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným“ (Iz 61,1). To, co dějepis uvádí jen zřídka, protože je to stěží zachytitelné, je toto **dnes**, napříč všemi staletími, ona žitá dobrota a milosrdenství, láska k bližnímu a tiché obětování se, bez kterých by většinou těžký lidský život byl zcela nesnesitelný. Takto se rok co rok vyhlášovalo „Hospodinovo milostivé léto“ (Iz 61,2) a vyprošovala se Boží milost, vysluhovaná ve svátostech, vnášená Božím slovem do každodenního lidského žití a umírání.*

Vždy se našli lidé, kteří nikdy neztratili svou lidkost, pomáhali chudým a trpícím nouzí, osvobozovali uvězněné. Zvláště pohnutý je příběh posledního deportačního vlaku z Koncentračního tábora Litoměřice s 4000 lidmi v 77 otevřených vagónech na uhlí, krátce před koncem války. Odvážní civilisté zastavili vlak a osvobodili napůl vyhladovělé zajatce. Vždycky se najdou takoví odvážní lidé!

Milý biskupe Stanislave! Dnes budeš vysvěcen na biskupa, pro tuto dobu, pro tuto naši dobu. Výzvy jsou jiné než před sto, tisíci, dvěma tisíci roky, a jsou přece ve své podstatě stejné. Co potřebuješ pro svou službu? Co od tebe Pán očekává? Sám jsi na to už odpověděl, neboť sis pro liturgii svého svěcení vybral evangelium, které jsme právě slyšeli.

*Ježíš si své apoštoly nevybral na základě nějakého mezinárodního výběrového řízení. Nenařídil jim, aby absolvovali nějaký manažerský kurz. Položil Petrovi jen **jednu** otázku: „Miluješ mě?“ A ty chceš dát Ježíšovi stejnou odpověď, jakou mu dal Petr:*

„Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ A na to také tobě Ježíš dnes říká: „Pas moje ovce!“ (Jan 21,15-17).

Ale můžeš to říct upřímně? Mohu to říct upřímně já? Můžeme to my biskupové, kteří jsme zde shromážděni, říct upřímně? Jak přišel Petr na tuto odpověď? On sám to říká: „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji!“ Krásné na těchto slovech je to, že jsou otevřena nám všem. Protože v nich tkví jádro křesťanství. Nemohu si nyní nevzpomenout na jeden rozhovor, který jsem v 80. letech měl v Římě s vrátnou „Palazzo del Sant’Uffizio“. Ptal jsem se jí: „Jaký je vůbec ten váš nový prefekt, kardinál Ratzinger?“ Její odpověď nikdy nezapomenu: „È un vero cristiano!“ (Je to opravdový křesťan!) O nás všech, biskupech, kněžích, laicích by mělo být možné říci především toto:

È un vero cristiano!

Milovat Ježíše znamená milovat lidi. Mít je rád! Zajímat se o ně! Mít vášnivý zájem o to, co činí jejich život životem. Můj předpředchůdce, kardinál König, mě vždy a stále znovu dojímal svým živoucím zájmem o to, co hýbe životem lidí. Dnes zde, v litoměřické katedrále, na něj zcela vědomě pamatuji. Bylo to 16. dubna 1974, kdy se spolu s jinými kardinály, mezi nimi s kardinálem Wojtyłou, a dalšími třemi tisíci lidmi účastnil pohřbu kardinála Štěpána Trochty. Děkujeme dost za to, že dnes smíme svěcení biskupa Stanislava slavit ve svobodě?

Mnohé se od sametové revoluce změnilo. Ještě dobře si vzpomínám na svou návštěvu litoměřického kněžského semináře v prvních lednových dnech roku 1990. Vojtěch Cirkle byl tehdy rekto-

rem. Od svatořečení Anežky České v Římě 12. listopadu 1989 vládla úžasná pozdvižená atmosféra. Směl jsem ji také zažít. Co z této atmosféry po čtyřiatřiceti letech zůstalo, co se z ní stalo? Jaká je doba, ve které teď ty, milý Stanislave, budeš biskupem? Něco ti mohu prozradit: my se momentálně s rostoucím zájmem díváme na církve v České republice. Zvláště u nás ve Vídni, ale i v Rakousku obecně, a ano, v celé „západní“ Evropě, zažíváme prudký nárůst sekularizace se vším, co k ní patří. Vy to v důsledku komunismu a ekonomického liberalismu máte už skoro za sebou. My se na vás poslední dobou díváme, abychom se lépe naučili, jak máme jako církve žít v tak sekulární společnosti, a také s mnohem skromnějšími finančními prostředky. Papež Benedikt XVI. na to poukázal už v roce 2009, že se můžeme od České republiky naučit, jakou podobu dnes v této sekulární společnosti může mít to být křesťanem.

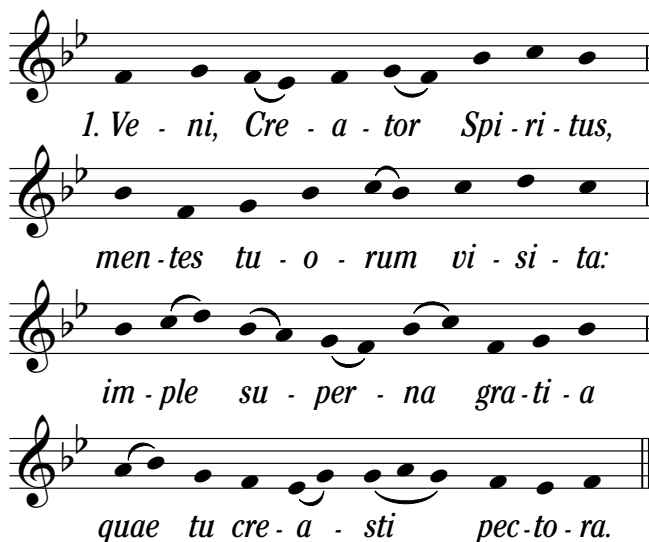
„Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Jedno slovo svaté Terezičky z Lisieux by nás jako po mostě mohlo převést k obřadu biskupského svěcení, který právě začne. V jedné z jejích básní je věta: „Pour t’aimer, je n’ai que aujourd’hui“ („K tomu, abych tě milovala, mám jen dnešek“). Kéž tě, milý biskupe Stanislave, toto **dnes** provází po všechny dny tvého života, až do věčného Božího **DNES!**

Amen!

Obřad svěcení

Všichni povstanou.

Zpívá se starodávný hymnus z 9. století „Veni, Creator Spiritus“, jehož autorem je blahoslavený Rhabanus Maurus (780–856), opat kláštera ve Fuldě.

1. Ve - ni, Cre - a - tor Spi - ri - tus,
men - tes tu - o - rum vi - si - ta:
im - ple su - per - na gra - ti - a
quae tu cre - a - sti pec - to - ra.

2. Qui diceris Paráclitus, altíssimi donum Dei,
fons vivus, ignis, caritas, et spiritalis unctio.

3. Tu septiformis múnere, dígitus patérnae
déteræ, tu rite promíssum Patris, sermóne
ditans gúttura.

4. Accénde lumen sénsibus, infúnde amórem
córdibus, infirma nostri córporis virtúte
firmans pérpeti.

5. Hostem repéllas lóngius pacémque dones
prótinus; ductóre sic te préevio vitémus
omne nóxium.

6. Per Te sciámus da Patrem noscámus atque
Fílium, teque utriúsque Spíritum credámus
omni témpore.

Všichni usednou.

Slib svěcenice

Svěcenec předstoupí před biskupa hlavního světitele. Biskupové mají na hlavách mitry.

Biskup hlavní světitel:

Nejmilejší bratře, víš, že starobylé ustanovení církevních Otců přikazuje, aby ten, kdo má být posvěcen na biskupa, prohlásil před lidem, že chce uchovávat víru a plnit svěřenou službu. Proto se tě ptám: Chceš s milostí Ducha Svátého až do smrti vykonávat službu, která nám byla apoštoly svěřena a kterou ti máme předat uzkládáním rukou?

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

Chceš věrně a vytrvale hlásat Kristovo evangelium?

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

Chceš strážít ryzost a neporušenost víry, kterou církev vždycky a všude zachovává tak, jak jí byla předána od apoštolů?

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

Chceš budovat církev, která je Kristovým tělem, a chceš setrávat v její jednotě spolu s celým biskupským sborem pod vedením nástupce apoštola Petra?

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

*Chceš věrně projevovat poslušnost nástupci
svatého apoštola Petra?*

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

*Chceš se svými spolupracovníky, kněžími
a jáhny, otcovsky pečovat o svatý lid Boží
a vést ho cestou spásy?*

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

*Chceš podle Kristových slov a jeho příkladu
otevřít srdce všem chudým, strádajícím
a cizincům?*

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

*Chceš jako dobrý pastýř hledat zbloudilé ovce
a přivádět je zpět do Pánova ovčince?*

Svěcenec odpoví:

Ano.

Biskup hlavní světitel:

*Chceš se vytrvale modlit k všemohoucímu Bohu
za jeho svatý lid a bez ustání a rádně plnit úkol
vyplývající z plnosti kněžství?*

Svěcenec odpoví:

Ano. Kéž mi Bůh při tom pomáhá.

Biskup hlavní světitel:

Ať Bůh dovrší dobré dílo, které v tobě započal.

Prostrace a litanie

Biskupové odloží mitru a jáhen vyzve shromáždění:

Prosím, povstaňte.

Všichni stojí.

**Biskup hlavní světitel se sepjatýma rukama
obrácen k lidu říká vyzvu k modlitbě:**

*Modleme se, aby dobrý Bůh, který nepřestává
bdít nad svou církví, tohoto svého vyvoleného
služebníka štědře obdaroval svou milostí.*

Jáhen:

Klekněme k modlitbě.

Všichni klečí.

Svěcenec se položí v prostraci na zem.

Začne zpěv litaní.

Schola/všichni:

Ky-ri-e e-le-i-son. Christe e-le-i-son.

Ky-ri-e e-le-i-son.

Svatá Maria, Matko Boží.

Svatý Michaeli.

Svatí Boží andělé.

Svatý Jene Křtiteli.

Svatý Josefe.

Svatý Petře a Pavle.

Svatý Ondřeji.

Svatý Jakube.

Svatý Jene.

Svatý Tomáši.

Svatý Jakube.

Svatý Filipe.

Všichni:

O-ro-duj za nás.

O-ro-duj-te za nás.

Svatý Bartoloměji.
 Svatý Matouši.
 Svatý Šimone.
 Svatý Judo Tadeáši.
 Svatý Matěji.
 Svatá Maří Magdaléno.
 Svatý Štěpáne.
 Svatý Ignáci z Antiochie.
 Svatý Vavřince.
 Svatý Felixi a Viktoríne.
 Svatý Václave.
 Svatý Vojtěchu.
 Svatý Jene Nepomucký.
 Svatý Stanislave.
 Svatá Perpetuo a Felicito.
 Svatá Anežko.
 Svatý Řehoři.
 Svatý Augustine.
 Svatý Athanasie.
 Svatý Basile.
 Svatý Martine.
 Svatý Cyrile a Metoději.
 Svatý Benedikte.
 Svatý Františku a Dominiku.
 Svatý Františku Xaverský.
 Svatý Stanislave Kostko.
 Svatý Jene Vianneyi.
 Svatá Zdislavo.
 Svatá Kateřino Sienská.
 Svatá Terezie od Ježíše.
 Svatá Terezie od Dítěte Ježíše.
 Svatý Jene Pavle.
 Svatý Alfonsi Maria z Liguori.
 Svatý Klemente Maria Hofbauere.
 Svatý Jene Neumann.
 Blahoslavený Mykolo Čarněcký.
 Blahoslavený Vasile Velyčkovský.
 Blahoslavený Metoději Dominiku Trčko.
 Všichni svatí a světice Boží.

Měj s námi slitování. **Všichni:**

Ode všeho zlého.
 Ode všeho hříchu.
 Od smrti věčné.
 Svým svatým vtělením. **Vysvobod' nás, Pane.**
 Svou smrtí a zmrtvýchvstáním.
 Ssláním Ducha Svatého.

I když jsme hříšníci.

Ved' a ochraňuj
 svou církev. **Všichni:**
 Papeži a biskupům, kněžím **Prosíme tě, vyslyš nás.**
 a jáhnům dej věrnost ve svatém povolání.
 Požehnej tohoto vyvoleného.
 Požehnej tohoto vyvoleného a posvěť ho.
 Požehnej tohoto vyvoleného, posvěť ho a dej
 mu milost k službě.
 Všem národům dej mír a pravou svornost.
 Všem utiskovaným prokaz své milosrdenství.
 Nám všem dej sílu vytrvat v tvé službě.
 Ježíši, Synu Boha živého.

Schola/všichni:

 Kris-te, _u-slyš nás. Kris-te, _vy-slyš nás.

Po skončení zpěvu biskup hlavní světitel povstane a obrácen k lidu s rozpjatýma rukama pokračuje:

Vyslyš, Bože, naše pokorné prosby:
 vylej na tohoto svého služebníka
 v plné míře milost kněžského pomazání
 a posilni ho svým požehnáním.
 Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Jáhen vyzve přítomné:

Povstaňte.

Všichni stojí.

Vzkládání rukou a konsekrační modlitba

Biskup hlavní světitel s mitrou stojí před sedadlem. Svěcenec přistoupí a klečí před ním.

Biskup hlavní světitel mlčky vloží ruce na hlavu svěcence. Po něm postupně učiní totéž i ostatní biskupové mající rovněž mitru.

Poté se biskupové vrátí na svá místa.

Jeden z jáhnů podá biskupu hlavnímu světiteli evangeliář a ten jej vloží otevřený na hlavu klečícího svěcence. Dva jáhnové – jeden po jeho pravici, druhý po jeho levici – drží evangeliář nad svěcencovou hlavou po celou konsekrační modlitbu.

Biskupové odloží mitru.

Biskup hlavní světitel s rozpjatýma rukama pronáší konsekrační modlitbu:

*Bože a Otče našeho Pána Ježíše Krista,
Otče milosrdenství a Bože veškeré útěchy,
ty, který přebýváš na výsostech
a shlížíš na všechny ponížené,
ty víš všechno dříve, než se to stane,
a slovem své milosti dáváš řád
svému svatému lidu.*

*Ty jsi na počátku vyvolil
pokolení spravedlivých pocházející z Abraháma,
ustanovil jsi knížata i kněze,
a tak jsi nikdy nenechal svou svatyni
bez bohoslužby.*

*Tobě se od počátku světa zalíbilo
být oslavován v těch, které sis vyvolil.*

Následující část konsekrační modlitby pronášejí také spolusvětitelé a ostatní biskupové se sepjatýma rukama, ale polohlasně, aby hlas

biskupa hlavního světitele byl jasně slyšet. Biskup hlavní světitel má stále ruce rozpjaté.

*A nyní vylej na tohoto vyvoleného
moc a sílu vycházející z tebe:
Ducha vševládneho, kterého jsi dal
svému milovanému Synu Ježíši Kristu,
a on jej dal svatým apoštolům,
kteří založili církev, svatyni tvého přebývání,
k slávě a neutuchající chvále tvého jména.*

Dále pokračuje jen biskup hlavní světitel:

*Nebeský Otče, ty znáš srdce člověka:
shlédni na tohoto svého služebníka,
kterého sis vyvolil k biskupské službě:
dej, ať je tvému svatému lidu pastýřem,
ať ti slouží v plnosti kněžství
bezúhonně dnem i nocí,
ať stále vyprošuje pro tvůj lid slitování
a přináší ti dary tvé svaté církve.*

*V síle Ducha, který mu byl dán
v plnosti kněžství,
ať má z tvého pověření moc odpouštět hříchy,
ať z tvého ustanovení rozděluje úřady a služby,
a z moci, kterou jsi dal apoštolům,
ať rozvazuje všechna pouta.*

*Ať se ti líbí pokorou a čistotou srdce,
a je líbeznou vůní před tvou tváří.*

*Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista,
neboť skrze něho ti náleží všechna moc i čest
i sláva se Svatým Duchem ve tvé svaté církvi
nyní i na věky věků.*

Všichni:

Amen.

Po skončení konsekráční modlitby sejmou jáhnové evangeliář ze svěcencovy hlavy.

Jáhen vyzve shromáždění:

Prosím, posad'te se.

Všichni sedí.

Biskup hlavní světítel i spolusvětítelé mají mitry na hlavách.

Pomazání hlavy křížem

Biskup hlavní světítel přijme od jednoho z jáhnů nádobku s křížem a pomaže svěcence, který před ním klečí, na temeni hlavy a říká:

*Bůh ti dal účast
na kněžství Krista Velekněze;
ať tě pomaže duchovním pomazáním,
a toto duchovní požehnání
ať přináší plody ke tvé službě.*

Potom si biskup hlavní světítel umyje ruce.

Předání evangeliáře a insignií

Biskup hlavní světítel přijme od jáhna evangeliář a předá jej svěcenci se slovy:

*Přijmi evangelium a hlásej slovo Boží
se vši trpělivostí a moudrostí.*

Jáhen pak vezme od svěcence evangeliář a odloží jej na určené místo.

Biskup hlavní světítel vloží na hlavu svěcence solideo, a poté navléká svěcenci prsten na prsteník pravé ruky se slovy:

*Přijmi prsten, znamení věrnosti,
a vyzbrojen pravou vírou ochraňuj církev,
aby jako nevěsta Kristova byla svatá
a neposkvrněná.*

Potom biskup hlavní světítel nasadí svěcenci mitru se slovy:

*Přijmi mitru; ať je tvou ozdobou
nádhery svatosti,
abys při příchodu knížete pastýřů
mohl obdržet nevadnoucí věnec slávy.*

Nakonec mu biskup hlavní světitel odevzdá berlu a přitom říká:

*Přijmi berlu, znamení pastýřské služby.
Bud' dobrým pastýřem všech,
neboť Duch Svatý tě ustanovil biskupem,
abys řídil církev Boží.*

Všichni povstanou.

Biskup hlavní světitel vyzve nově vysvěceného biskupa, aby usedl na katedru a sám stojí po jeho pravici.

Při usednutí na katedru zazní fanfáry.

Nově vysvěcený biskup odloží berlu, povstane a přijme od biskupa hlavního světitele a ostatních biskupů políbení pokoje.

Přitom se zpívá Žalm 96(95).

Odpověď:

Budete mými svědky až na konec ze-mě.

*Zpívejte Hospodinu píseň novou,
zpívejte Hospodinu všechny země.*

*Zpívejte Hospodinu, velejte jeho jméno,
rozhlášte den po dni jeho spásu.*

Opakuje se odpověď.

*Vypravujte mezi pohany o jeho slávě,
mezi všemi národy o jeho divech.*

*Neboť Hospodin je veliký a velmi hodný chvály,
je třeba se ho bát více nežli všech bohů.*

Opakuje se odpověď.

*Neboť všichni bohové pohanů jsou jen výmysly,
Hospodin však stvořil nebe.*

*Velebnost a vznešenost ho předchází,
moc a nádhera jsou v jeho svatyni.*

Opakuje se odpověď.

*Vzdejte Hospodinu, rodiny národů,
vzdejte Hospodinu slávu a moc.*

Vzdejte Hospodinu slávu, hodnou jeho jména.

*Přineste oběť a vstupte do jeho nádvoří;
v posvátném rouchu klaňte se Hospodinu.*

Opakuje se odpověď.

*Třeste se před ním, všechny země!
Hlásejte mezi pohany: „Hospodin kraluje.“*

*Upevnil svět, aby nekolísal;
národy řídí podle práva.*

Opakuje se odpověď.

*Radujte se, nebesa, zajásej, země,
zahuč, moře a vše, co je naplňuje;
zaplesej, pole a vše, co je na něm.*

*Tedy se rozveselí všechny lesní stromy
před Hospodinem, že přichází,
že přichází řídit zemi.*

Opakuje se odpověď.

*Bude řídit svět spravedlivě,
národy bude spravovat věrně.*

Opakuje se odpověď.

Všichni usednou.

Bohoslužba oběti

Všichni zpívají píseň:

Ach, můj nejsladší Ježíši

(Kancionál č. 301, Tx N ~ : Holan 1693)

5. Zde na ol - tá - ři zno - vu se tvá -
chceš s ná - mi být po všech - ny dny, to -

o - běť zpří - tom - ňu - je, Spo - lu s te -
je tvá sva - tá vů - le.

bou, ve - le - kně - zem, sla - ví - me ne - kr -

va - vě, co na Gol - go - tě vy - ko -

nals nám k spá - se, Ot - ci k slá - vě.

6. Žít máme tak, jak ty jsi žil, / proto nás sytiš
chlebem; / ten chléb je živé tělo tvé, / bez něj
žít nedovedem. / Ty jsi kmen a já ratolest, /
mám všechno jenom z tebe, / přijď ke mně,
dobrý Ježíši, / v tobě je předzvěst nebe.

7. A k poslednímu setkání, / až budeš vážit mé
dny, / chci přinést všechnu lásku svou, /
ty na ni, Pane, shlédni. / Dej, aby byla silnější
/ než všechny moje chyby, / a odměň ji svým
dědictvím, / jak jsi všem věrným slíbil.

Dary přináší bratr nově vysvěceného biskupa
Tomáš s manželkou Petrou, dcerou Markétou
a synem Tadeášem.

Všichni povstanou.

Přípravu darů zakončí hlavní celebrant – nově
vysvěcený biskup – výzvou. S rozpjatýma rukama
říká:

*Modlete se, bratři a sestry,
aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu,
Otcí všemohoucímu.*

Všichni:

Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa.

Modlitba nad dary

Hlavní celebrant:

*Přinášíme ti, Bože, oběť chvály,
aby rostla naše věrnost ve tvé službě,
a prosíme:*

*cos nám bez našich zásluh udělil,
svou milostí dokoněj.*

Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Preface

Hlavní celebrant:

*Vpravdě je důstojné a spravedlivé,
dobré a spasitelné,
svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože,
abychom ti vždycky a všude vzdávali díky.*

*Neboť tys pomazal Duchem Svatým
svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista
na velekněze nové a věčné smlouvy;
tys chtěl, aby jeho jediné kněžství
neustále v církvi trvalo.*

*A on povolal k svému královskému kněžství
všechen vykoupený lid;
z něho si vybírá učedníky*

*a vzkládáním biskupových rukou jim dává
úcast na svém kněžském úřadu a službě:*

*aby vždy znovu slavili oběť,
kterou nás na kříži vykoupil,
a chystali pro tvůj lid velikonoční hostinu;
aby tvůj lid vedli s opravdovou láskou,
hlásali mu tvé slovo a posilovali ho svátostmi.*

*A ty jim dáváš svého Ducha,
aby byli stateční a věrní,
aby vydávali život za tebe a za spásu světa
a stávali se stále podobnějšími
tvému Mistru a Pánu.*

*A proto tě, Bože, chválíme
a s anděly a všemi svatými
radostně voláme:*

Všichni zpívají společně (Ordinárium Karla Břízy):

Sva - tý, sva - tý, sva - tý Pán,
Bůh zá - stu - pů. Ne - be i ze - mě jsou
pl - ny tvé slá - vy. Ho - sa - na
na vý - sos - tech. Po - žeh - na - ný, jenž
při - chá - zí ve jmé - nu Pá - ně.
Ho - sa - na na vý - sos - tech.

První eucharistická modlitba (Římský kánon)

Hlavní celebrant zahajuje modlitbu s rozpjatýma rukama:

Proto skrze Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána, pokorně žádáme a prosíme, dobrotivý Otče:

sepne ruce, dělá znamení kříže nad chlebem a kalichem a říká:

Přijmi a požehnej ř tyto dary, tuto oběť svatou a nekrvavou.

A s rozpjatýma rukama pokračuje:

V jednotě s tvým služebníkem, naším papežem Františkem, se mnou, tvým služebníkem, a se všemi, kterým je svěřena pravá, obecná, apoštolská víra, obětujeme tyto dary především za tvou církev, svatou a obecnou. Po celém světě ji naplňuj pokojem, chraň, sjednocuj a ved'!

1. koncelebrant:

Pamatuj, Bože, na své služebníky a služebnice, které ti dnes připomínáme (zvláště na N.).

Sepne ruce a chvíli se potichu modlí za ty, na které chce zvláště vzpomenout.

Pamatuj také na všechny kolem shromážděné; vždyť jejich víru i zbožnost znáš. Za ně ti přinášíme a oni ti přinášejí tuto oběť chvály za sebe i za všechny sobě blízké, za život v bezpečí, za vykoupení a naději ve spásu a modlí se k tobě, Bože věčný, živý a pravý.

2. koncelebrant:

V tomto společenství také uctíváme slavnou Pannu Marii, Rodičku našeho Boha a Pána, Ježíše Krista, jejího snoubence svatého Josefa, tvé svaté apoštoly a mučedníky Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lína, Kléta, Klementa, Sixta, Kornélia, Cypriána, Vavřince, Chryzogona, Jana a Pavla, Kosmu a Damiána a všechny tvé svaté. Pro jejich zásluhy a na jejich přimluvu ať nás vždycky a všude chrání tvá moc.

Hlavní celebrant:

Přijmi tedy milostivě, Bože, oběť svých služebníků i celé své rodiny. Přijmi tuto oběť také za mě, tvého služebníka posvěceného z tvé vůle na biskupa. Chraň ve mně, cos mi dal, a naplň svou mocí všechno, co budu konat z tvého pověření.

Všichni klečí nebo stojí.

S rukama vztaženými nad dary říkají všichni koncelebranti:

Učiň, Bože, ty sám, ať je tato oběť v plnosti tvého požehnání tobě zasvěcená, pravoplatná a duchovní, hodná tvého zalíbení; ať se nám stane tělem a krví tvého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista.

Sepne ruce.

V následujících textech je třeba pronášet slova Páně jasně a srozumitelně, jak to vyžaduje jejich povaha.

Nebot' on večer před svým utrpením vezme chléb, drží ho trochu pozdvižený nad oltářem a pokračuje:

vzal do svatých a ctihodných rukou chléb, pozdvihne oči

pozdvihl oči k nebi, k tobě, svému Otci všemohoucímu, vzdal ti díky a požehnal, lámal, dával svým učedníkům a řekl:

trochu se sklóní

VEZMĚTE A JEZTE Z TOHO VŠICHNI: TOTO JE MOJE TĚLO, KTERÉ SE ZA VÁS VYDÁVÁ.

Ukáže lidu tělo Páně, položí ho znovu na patěnu a pokleknutím ho pozdraví.

Potom vezme kalich, drží ho trochu pozdvižený nad oltářem a pokračuje:

Po večeri vzal do svatých a ctihodných rukou také tento slavný kalich, znovu ti vzdal díky a požehnal, dal svým učedníkům a řekl:

trochu se sklóní

VEZMĚTE A PIJTE Z NĚHO VŠICHNI: TOTO JE KALICH MÉ KRVE, KTERÁ SE PROLÉVÁ ZA VÁS A ZA VŠECHNY NA ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ. TOTO JE SMLOUVA NOVÁ A VĚČNÁ. TO KONEJTE NA MOU PAMÁTKU.

Ukáže lidu kalich s krví Páně, postaví ho znovu na korporál a pokleknutím ho pozdraví.

Potom řekne:

Tajemství víry.

A všichni pokračují zvoláním:

Tvou smrt zvěs-tu-je-me, tvé vzkří-še-ní
vy-zná-vá-me, na tvůj příchod čekáme,
Pa-ne Je-ží-ši Kris-te.

Všichni povstanou.

**Potom všichni koncelebrující
s rozpjatýma rukama říkají:**

*Proto na památku požehnané smrti, slavného
vzkříšení a nanebevstoupení tvého Syna,
našeho Pána Ježíše Krista, obětujeme, Bože,
ke tvé slávě my, tvoji služebníci i tvůj svatý lid,
dar z tvých darů, oběť čistou, oběť svatou, oběť
neposkvrněnou: svatý chléb věčného života
a kalich věčné spásy.*

*Shlédni na ně s vlídnou a jasnou tváří. Přijmi
je se zalíbením jako oběť svého služebníka,
spravedlivého Ábela, jako oběť našeho
praotce Abraháma, jako oběť z rukou svého
kněze Melchizedecha, jako oběť svatou
a neposkvrněnou.*

Skloní se, sepnou ruce a pokračují:

*V pokoře tě prosíme, všemohoucí Bože: Příkaž
svému svatému andělu, ať ji přenese na tvůj
nebeský oltář, před tvář tvé božské velebnosti.*

*A nás všechny, kdo máme účast na tomto oltáři
a přijmeme toto svaté tělo a krev tvého Syna,*

vzpřímí se, znamenají se křížem a říkají:

*naplň veškerým nebeským požehnáním
a milostí.*

3. koncelebrant:

S rozpjatýma rukama říká:

*Pamatuj také, Bože, na své služebníky
a služebnice, kteří nás předešli se znamením
víry a spí spánkem pokoje (zvláště na N.).*

**Sepne ruce a chvíli se potichu modlí za ty,
na které chce zvláště vzpomenout.**

Potom rozepne ruce a pokračuje:

*Do místa občerstvení, světla a míru uveď
všechny, kdo odpočinuli v Kristu.*

Sepne ruce.

4. koncelebrant:

Pravou rukou se bije v prsa a říká:

*I nám, hříšníkům, kteří ti sloužíme s důvěrou
ve tvé velké slitování, dej podíl a společenství se
svými svatými apoštoly a mučedníky: Janem,
Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem,
Alexandrem, Marcelinem, Petrem, Felicitou,
Perpetuou, Agátou, Lucií, Anežkou, Cecílií,
Anastázií a se všemi svými svatými. Neposuzuj
nás podle skutků, ale přijmi nás do jejich
společnosti jako štědrý dárcem milosti.*

Sepne ruce.

Skrze našeho Pána, Ježíše Krista.

Hlavní celebrant pokračuje:

Neboť skrze něho toto všechno stále tvoříš a je to dobré, všechno posvěcuješ, životem naplňuješ, žehnáš a nám rozdělujes.

Hlavní celebrant spolu s jáhnem vezme patěnu s hostiemi a kalich, pozdvihne je a všichni koncelebranti pokračují:

Skr - ze ně - ho a s ním a v něm
je tvo - je všech-na čest a slá - va,
Bo - že Ot - če vše - mo - hou - cí,
v jed - no - tě Du - cha Sva - té - ho
po všech-ny vě - ky vě - ků.

Všichni zvolají:

A - men...

Přijímání

Hlavní celebrant se sepjatýma rukama říká:

Podle Spasitelova příkazu a podle jeho božského učení odvažujeme se modlit:

Rozepne ruce a spolu s lidem pokračuje:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Dále pokračuje hlavní celebrant sám a s rozpjatýma rukama říká:

Vysvobod' nás ode všeho zlého, Bože, a dej našim dnům svůj mír. Smiluj se nad námi a pomoz nám: Ať se nikdy nedostaneme do područí hříchu, ať žijeme v bezpečí před každým zmatkem a s nadějí očekáváme požehnaný příchod našeho Spasitele Ježíše Krista.

Všichni zakončí modlitbu zvoláním:

Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.

Potom hlavní celebrant s rozpjatýma rukama pokračuje:

Pane Ježíši Kriste, tys řekl svým apoštolům: Odkazuj vám pokoj, svůj pokoj vám dávám. Nehleď tedy na naše hříchy, ale na víru své církve, a podle své vůle ji naplňuj pokojem a ved' k jednotě.

Sepne ruce.

Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

Všichni:

Amen.

Hlavní celebrant:

Pokoj Páně ať zůstává vždycky s vámi.

Všichni:

I s tebou.

Jáhen:

Pozdravte se navzájem pozdravením pokoje.

Všichni se navzájem pozdraví.

Všichni stojí nebo klečí.

Všichni zpívají (Ordinárium Karla Břízy):

1., 2. *Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý snímáš*
3. *Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý snímáš*

hříchy svě-ta, smiluj se nad ná-mi.
hříchy svě-ta, daruj nám po-koj.

Hlavní celebrant:

Hle, Beránek Boží, ten, který na sebe vzal hříchy světa. Blahoslavení, kdo jsou pozváni k večeri Beránkově.

Všichni:

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo, a má duše bude uzdravena.

Podávání svatého přijímání

Všichni klečí, sedí nebo stojí.

Kněží budou svatě přijímání přijímat u hlavního oltáře. Věřícím bude svatě přijímání podáváno na více místech katedrály a před ní.

Ke svatému přijímání může přistoupit každý pokřtěný v katolické církvi, kdo věří v přítomnost Krista v eucharistii, žije v přátelství s Bohem, je s ním smířen ve svátosti smíření, a žije-li v manželství, uzavřel je před církví. Všichni ostatní si mohou přijít pro požehnání, které je přístupné každému. Naznačí, že chtějí přijmout požehnání tím, že si dají prst před ústa.

Antifona ke svatému přijímání

Otče svatý, posvět je v pravdě.

Jako jsi mne poslal do světa.

tak i já jsem je poslal do světa, praví Pán.

Všichni zpívají zpěv k svatému přijímání:

Klaním se ti vroucně

(Kancionál č. 712, Hymnus Adoro te devote,
složil sv. Tomáš Akvinský (+1274) – N~:

Francie 17.–18. století)

1. Klaním se ti vrouc-ně, skrytý Bože náš,
jenž tu ve svá-tos - ti sebe u-kry-váš.

To-bě srd-cem svým se zce-la pod-dá -

vám, před te-bou svou sla - bost, Bo-že,

vy-zná-vám.

(7.) A - men._

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám,
/ a jen sluchem svým tě jistě poznávám. /
Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, /
v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své, / zde je
také skryto člověčenství tvé. / V obojí však
věřím celým srdcem svým, / o milost tě
prosím s lotrem kajícím.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám, / že jsi
Pán a Bůh můj vroucně vyznávám. / Rač mé
chabé víře větší sílu dát, / více v tebe doufat,
více tě milovat.

5. Plode smrti Páně, chlebe života, / v němž se
lidem dává Boží dobrotu, / dej mé duši stále
jenom z tebe žít, / v tobě Boží lásku rozjímat
a cítit.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, / krví svou
nás hříšné z hříchů očišťuj, / vždyť jediná
krůpěj její stačila, / aby všeho světa viny
obmyla.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt, /
srdci toužícímu touhu vyplnit, / abych, jak
zde hledím s vírou na oltář, / v nebesích tě
jednou spatřil tváří v tvář. / Amen.

Poté sbor zpívá skladbu:

Johann Sebastian Bach (1685–1750): Moteto
BWV 118 „O Jesu Christ, meins Lebens Licht“

O Jesu Christ,	Ježíši Kriste,
mein's Lebens Licht,	světlo mého života,
mein Hort, mein Trost,	mé útočiště, má útěcho,
mein' Zuversicht,	má naděje,
auf Erden bin ich	jsem na světě
nur ein Gast	jen hostem
und drückt mich	a velmi mě tíží břímě
sehr der Sünden Last.	mých hříchů.

Modlitba po přijímání

Všichni povstanou.

Hlavní celebrant:

Modleme se:

*Prosíme tě, Bože,
ať nás léčivé působení svátosti,
kterou jsme přijali,
posiluje na cestě k dokonalosti,
abychom se ti mohli ve všem líbit.
Skrze Krista, našeho Pána.*

Všichni:

Amen.

Chvalozpěv

Všichni zpívají hymnus „Bože, chválíme tebe“. Na zpěvu se podílejí také členové pěveckých sborů z litoměřické diecéze. Mezitím biskupové spolusvětitelé vedou nově vysvěceného biskupa katedrálou a náměstím a on všem žehná.

(Kancionál č. 932, Tx: Parafráze chvalozpěvu Te Deum laudamus, složil sv. Ambrož (+397), podle Fryčaje 1801 – N~: zpěvník Marie Terezie 1774)

1. Bo - že, chvá - lí - me_ te - be,
Pa - ne, moc tvou ve - le - bí-me,
kte - rou zná_ zem i_ ne - be,
všem tvým skut - kům se_ di - ví-me,
když se vše_ v svě - tě mě - ní,
ty sám jsi_ bez pro - mě - ny.

2. Vše, co jen chválit může, / cherubové,
serafové, / chválí tě velký Bože, / nebe, země,
zástupové, / ode všech jsi nazýván: / Svatý,
Svatý, Svatý Pán.

3. *Svatý Pán Bůh Sabaoth, / Svatý, jenž řídí národy, / jenž pomáhá z béd a psot. / Nebe, zem, povětří, vody / plné jsou cti, chvály tvé, / neb vše tvoje dílo je.*
4. *Apoštolů slavný sněm / a proroků řad veliký / posílá v plesání svém / k trůnu tvému vroucí díky; / kolik je mučedníků, / tolik chvalořečníků.*
5. *Po všem okrsku země / tobě, Otče, velcí, malí, / kdož jsou tvé svaté plémě, / vděčně prozpěvují chvály, / vzdávají čest i Synu / na trůnu sedícímu.*
6. *Těž i Duchu Svatému, / který svatá naučení / uděluje každému / a v smutku je utěšení, / lid křesťanský se klaní, / všude jeho chvála zní.*
7. *Ty, Otce věčný Synu, / vtělil ses, sestoupiv z nebe, / chtě smazat naši vinu / vydals na smrt kříže sebe; / milost jsi nám vydobyl, / od hříchu osvobodil.*
8. *Tebou je všem, kdo věří, / nebes brána otevřena, / s důvěrou kdo k tobě zří, / zastáncem tě u Otce má. / Že přijdeš svět souditi, / máme mít vždy v paměti.*
9. *Bud' milostiv dětem svým, / požehnej dědictví svému, / ved' nás světlem nebeským / a povyš až k trůnu svému, / ať tě, plni vděčnosti, / chválíme na věčnosti.*
10. *Přispěj zatím k pomoci / drahou krví vykopeným, / chraň a braň je svou mocí, / přičti ke svým vyvoleným; / po časném pak bloudění / přived' nás ke spasení.*
11. *To bud' naše snažení: / tebe a tvé jméno vzývat, / čest a díkyčinění / po všechny dny tobě zpívat. / Rač od hříchů chránit nás / jak dnes, tak po všechen čas.*

12. *Pane, smiluj, smiluj se, / bud' s námi tvé požehnání; / oč prosíme, staniž se / podle našeho doufání. / Kdo v tě doufá samého, / neopustíš žádného.*

Nově vysvěcený biskup se vrátí ke katedře.

Všichni usednou.

Nově vysvěcený biskup pozdraví přítomné.

Poté několik zástupců ze strany církve a veřejné správy vysloví biskupovi svá přání.

Všichni povstanou.

Hlavní celebrant – nově vysvěcený biskup – udělí všem své první biskupské požehnání.

Jáhen:

Skloňte se před Bohem a přijměte požehnání.

Biskup:

Bože, ty se smilováváš nad svým lidem, bdíš nad ním a láskou mu vládneš, dej těm, které jsi pověřil pastýřskou službou, Ducha moudrosti, aby dobře vedli tvůj lid a spása lidu byla věčnou radostí jeho pastýřů.

Všichni:

Amen.

Biskup:

Bože, ve tvých rukou spočívá čas našeho života. Shlédni milostivě na naši pokornou službu, a dej naší době hojnost míru a pokoje.

Všichni:

Amen.

Biskup:

Bože, ty jsi mě ze své milosti
obdaril důstojností biskupské služby.
Dej, aby má služba před tebou obstála.
Ved' srdce nás všech,
lidu daruj ducha poslušnosti
a pastýřům ducha lásky.

Všichni:

Amen.

Biskup:

Požehnej vás všemohoucí Bůh,
Otec † i Syn † i Duch † Svatý.

Všichni:

A - men.

Jáhen:

Jděte ve jménu Páně.

Všichni:

Bohu díky.

Závěrečný zpěv a hudba

Všichni zpívají píseň:

Maria, Maria

(Kancionál č. 805, Tx: Písně nové 1728 –

N: rukopisné kancionály, začátek 18. století)

1. Ma-ri-a, Ma-ri-a, nad slunce jasnější,
Bu-diž pozdraveno

nad mě-síc krás-něj-ší, nad per-ly
tvé pře-slad-ké jmé-no na ne-bi,

vzác-něj-ší, Ma-ri - a.
na ze-mi, Ma-ri - a.

- Maria, Maria! / U Boha věčného, Otce Syna svého, / pros za nás v každý čas, Maria. / Ať nás neopustí v nouzi a těžkosti / podle své milosti, Maria.
- Maria, Maria! / Pros Ježíše Syna, by nám naše vina / odpuštěna byla, Maria. / Nad vinami lítost a pravou zkroušenost / vypros nám, pomoz nám, Maria.
- Maria, Maria! / Pros Ducha Svatého, ať nám světla svého / dá z nebe skrz tebe, Maria. / Proti lsti ďábelské ať v síle křesťanské / pevní jsme, stálí jsme, Maria.

Hlavní celebrant – nově vysvěcený biskup – políbí oltář, ostatní se ukloní a vycházejí v průvodu z katedrály.

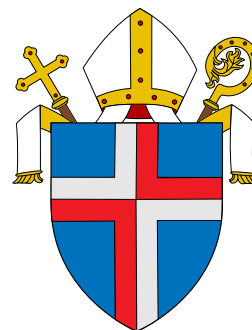
Přítom zní skladba:

Johann Sebastian Bach (1685–1750):

Toccat a fuga F dur, BWV 540

Znak litoměřické diecéze

Autorem štítu znaku litoměřické diecéze je Břetislav Štorm (1907–1960), který jej navrhl pro biskupa Štěpána Trochta. Znak tvoří modrý štít a v něm čtvrcený heroldský kříž střídavých barev, stříbrné a červené.

Základní informace o litoměřické diecézi

Litoměřická diecéze zaujímá plochu 9640 km². Žije zde 1.363.000 obyvatel, z toho 161.604 pokřtěných katolíků. Diecéze je rozdělena na 10 vikariátů a celkem 384 farností, v nichž působí 110 kněží, z toho 74 diecézních a 36 řeholních. V diecézi rovněž působí 15 trvalých jáhnů, 4 řeholníci, kteří nejsou kněžími, a 22 řeholních sester (Zdroj: Annuario Pontificio 2021).

Diecéze se rozkládá na území severních Čech u hranice s Německem, konkrétně spolkovou zemí Sasko, a s Polskem, konkrétně s Dolnoslezským vojvodstvím. Území diecéze spadá celkem do pěti krajů České republiky. Největší část území tvoří Ústecký a Liberecký kraj. Diecéze se částečně nachází ve Středočeském kraji, okrajově potom na území krajů Královéhradeckého a Karlovarského.

Z hlediska církevní správy patří litoměřická diecéze do České církevní provincie, neboť je sufragánní diecézí k pražské arcidiecézi, s níž sousedí ve své jižní části. Na západě litoměřická diecéze sousedí s plzeňskou diecézí, na východě s diecézí královéhradeckou. Na německé straně je sousedem diecéze drážďansko-míšeňská a na polské straně lehnická diecéze.

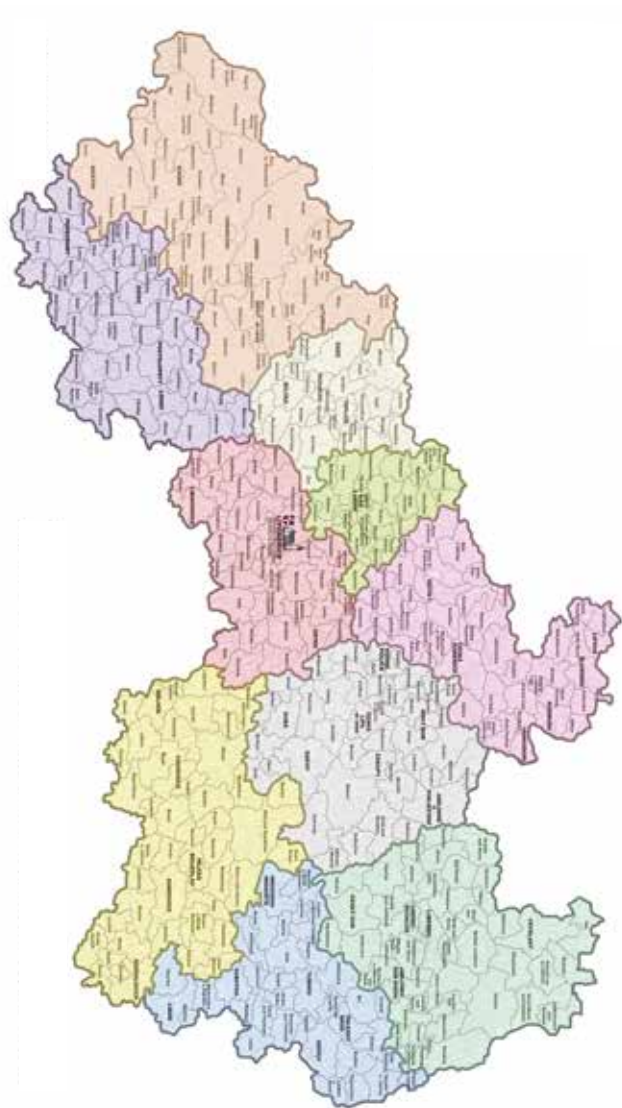
Litoměřická diecéze byla založena 3. července 1655 papežem Alexandrem VII. bulou „Primitiva illa ecclesia“. Hlavním kostelem diecéze je katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích, raně barokní stavba stojící na místě kapitulního kostela původně z 11. století.

Dalšími významnými kostely v diecézi jsou papežské baziliky. V roce 1925 byly na baziliku minor povýšeny papežem Piem XI. tři kostely: Panny Marie Bolestné v Bohosudově, Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově a Všech svatých v České Lípě. V roce 2000 za pontifikátu sv. Jana Pavla II. byla na seznam připsána ještě bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí.

Hlavní patronkou diecéze je od roku 2000 sv. Zdislava z Lemberka (asi 1220–1252), pohřbená v bazilice v Jablonném v Podještědí. Tato česká šlechtična byla v roce 1907 prohlášena za blahoslavenou a v roce 1995 za svatou. Dalšími patrony diecéze jsou sv. Štěpán, sv. Felix ze Sutri a sv. Viktorin.

Zvláštní péči věnuje diecéze mládeži. Na jejím území se nachází Interdiecézní centrum života mládeže Křižovatka Příchovice. Diecéze je rovněž aktivní v sociální oblasti. V roce 1991 byla zřízena Diecézní charita Litoměřice, v současnosti sdružující 15 farních a oblastních charit. Charita poskytuje služby a pomoc lidem v nouzi a zastřešuje řadu sociálně-zdravotních zařízení na území diecéze. Organizuje také humanitární pomoc a zahraniční rozvojovou pomoc, především v Mongolsku.

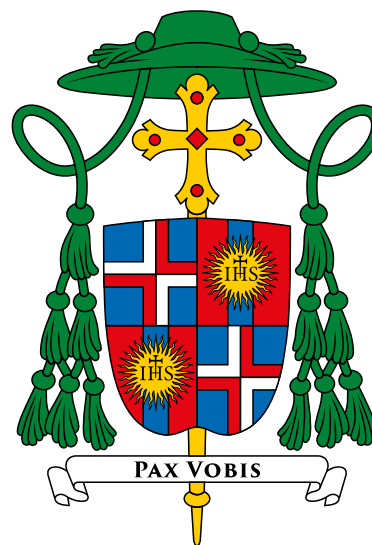
Na území diecéze se nachází sedm církevních školských zařízení, z nichž čtyři zřizuje Biskupství litoměřické.

Sídelní biskupové litoměřičtí

1. Maxmilián Rudolf svobodný pán ze Schleinitz (1655–1675)
2. Jaroslav František Ignác hrabě Holický ze Šternberka (1676–1709)
3. Hugo František hrabě z Königsegg-Rottenfelsu (1710–1720)
4. Jan Adam hrabě Vratislav z Mitrovic (1722–1733), v letech 1711–1721 biskup královéhradecký
5. Mořic Adolf Karel vévoda ze Sachsen-Zeitz, O.Melit., titulární arcibiskup (1733–1759), v letech 1731–1733 biskup královéhradecký
6. Emanuel Arnošt z Valdštejna (1760–1789)
7. Ferdinand Kindermann rytíř ze Schulsteinu (1790–1801)
8. Václav Leopold Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan (1802–1815), v letech 1815–1830 arcibiskup pražský
9. Josef František Hurdálek (1815–1823)
10. Vincenc Eduard Jan Nepomuk František Milde (1823–1832), v letech 1832–1853 arcibiskup vídeňský
11. Augustin Bartoloměj Hille (1832–1865)
12. Augustin Pavel Wahala (1866–1877)
13. Antonín Ludvík Frind (1879–1881)
14. Emanuel Jan Křtitel Schöbel, O.Cr. (1882–1909)
15. Josef Jindřich Gross (1910–1931)
16. Antonín Alois Weber (1931–1947)
17. Štěpán kardinál Trochta, SDB (1947–1974), kardinálem in pectore 1969, zveřejněno 1973
18. Josef Koukl (1989–2003)
19. Pavel Posád (2004–2008)
20. Jan Baxant (2008–2023)
21. Stanislav Příbyl, CSsR (2024–)

Znak 21. litoměřického biskupa Stanislava Příbyla, CSsR

Znak Mons. Stanislava Příbyla, 21. sídelního biskupa litoměřického, je kombinací osobního znaku se znakem diecéze, takže štít je čtvrcený a podle pravidel heraldiky v druhém a třetím poli (vizuálně první a čtvrté pole) je znak litoměřické diecéze, v prvním a čtvrtém poli (vizuálně druhém a třetím) je osobní znak biskupův.

Litoměřická diecéze byla založena v roce 1655 papežem Alexandrem VII., avšak její znak nebyl v minulosti nijak ustálen. Teprve v roce 1947 jej navrhl (v souvislosti se jmenováním biskupa Trochty)

významný heraldik Břetislav Štorm, přičemž jeho návrhu se v roce 1990 dostalo drobné změny v heraldickém provedení heroldského kříže, přesněji ve spojení břevna a kůlu. V současné podobě už tedy není dělen pošikem a pokosem, takže zůstává v modrém poli jednoduše čtvrcený heroldský kříž střídavých barev, stříbrné a červené.

Nejedná-li se o rodový znak, vypovídá osobní znak obvykle o spiritualitě či osobě držitele a zároveň se stává jakýmsi programem jeho služby. V tomto případě se tedy jedná o červené pole s modrým kulem a na něm předsazeným zlatým paprskovitým sluncem, v jehož středu je monogram „IHS“ a z něj přesahující křížek. Červená barva je připomínkou patrona držitele znaku, tedy krakovského biskupa sv. Stanislava a jeho statečného vydávání svědectví víry v Krista až k prolití krve. Současně je červená barvou Ducha Svatého. Modrou barvou je vyjádřena ona jedinečná úloha Panny Marie v dějinách spásy – když přijala „Slovo, které se stalo tělem“, a tak dala světu Vykupitele – ale vyjadřuje to rovněž i mariánskou spiritualitu, k níž se nositel znaku hlásí, a jeho dosavadní působení na mariánských poutních místech.

Středobodem všeho je „zlaté slunce s paprsky“, které symbolizuje Krista, čemuž také napovídá monogram Ježíšova jména „IHS“ (v pozdější době interpretováno jako Iesus hominus salvator, Iesus homo sanctus, Iesus hostia sanctissima atd.); jen on jediný svým jasem osvětluje a prozařuje všechny situace lidského života. Tento symbol Krista jako ozařujícího slunce a jako „Světla národů“ je převzatý ze znaku papeže Františka; tím je vyjádřeno i duchovní pouto jednoty s Petrovým nástupcem, během jehož pontifikátu došlo k biskupskému jmenování. Současně se tím vyjadřuje i skutečnost, že osoba Krista je v centru spirituality držitele znaku, který je členem kongregace redemptoristů, misionářů Krista

Vykupitele. Slunce však bylo přítomno i ve znaku předchozího litoměřického biskupa, Mons. Jana Baxanta, na jehož působení nositel znaku hodlá s vděčností navázat.

Celý čtvrcený štít je provázen tzv. procesionálním křížem a převýšen zeleným biskupským kloboukem, který má po obou stranách šňůru se šesti štrápci téže barvy. Znak je doplněn heslem: „PAX VOBIS“ (Pokoj vám). Těmito slovy se Ježíš po svém zmrtvýchvstání obrátil na své učedníky, kteří se nacházeli za pevně zavřenými dveřmi večeradla, neboť se báli (srov. Jan 20,19-21). Tak jako tehdy, může i dnes Kristus prostupovat a vnášet pokoj do všech situací, včetně těch, které se tak často jeví jako neřešitelné. I dnes je možné být příjemcem, ale i nositelem tohoto pokoje, který je Božím darem. Tímto pokojem si držitel znaku přeje naplňovat svou biskupskou službu a tak sloužit Pánu i svěřenému stádcí.

Zdeněk Mareš

Vážení a milí,

mám radost a těším se z toho,
že půjdeme spolu vstříc Pánu.

K této naší společné cestě
nám vyprošuji Boží požehnání,
světlo Ducha Svatého a radost z Hospodina,
která ať je naší silou

(srov. Neh 8,10).

Pokoj vám!

+ Stanislav

+ Stanislav, biskup

EPISCOPATUS
LITOMERICENSIS

Vydalo:

Biskupství litoměřické
Dómské náměstí 1/1
412 01 Litoměřice
dltm.cz

Fotografie:

Roman Albrecht, Stanislav Příbyl

Sazba a grafická úprava:

Miroslav Zelenka

Tisk:

Tiskárna Prima, spol. s r. o.

Copyright: © Biskupství litoměřické

